

# Натхнення

**Богдан-Ігор Антонич**

Такий бува момент, що в серці полумінь пече,  
напруга почувань межі розрива,  
злітають блискавки з осяяних очей,  
та іскрами думок палає голова.

Немов льоди душі твоєї попливли б  
увиш,  
підносять слова щиріш і правдивіш,  
мов квіт зарання, відімкнеться серця глиб.  
— Тоді стає брехнею кожен вірш.

19 і 20 травня 1932